

Dawl Ģdid Fuq il-Ħajja tal-Gran Mastru Ferdinand von Hompesch *

Wolfgang Löhr

wolfgang.loehr@gmx.de

Abstract: Our knowledge of Grand Master Hompesch has generally been limited to the period when the French seized Malta and his surrender to Napoleon. The letters discovered by Dr Löhr in the archives of the Hompesch family in Jaroslavice confirm the underhanded plots that were going on against him. In addition to providing information about the man before he became grand master, they also provide details about his character and private life and that of members of his family.

Keywords: Order of St John, Grand Master Hompesch; Bylandt, Mönchengladbach, French invasion of Malta

Minn xi snin 'l hawn, qed nagħmel riċerka dwar l-istorja tal-familja Hompesch. Din l-istorja hija f'ħafna aspetti marbuta mal-passat tal-belt ta'Mönchengladbach, fil-Ġermanja. Wahda mill-ferghat tal-professjoni tiegħi hi li nirriċerka l-istorja ta' din il-belt. Waqt din ir-riċerka ġabba ma' Ferdinand von Hompesch minħabba l-fatt li ommu, Isabella von Bylandt, kienet minn Rheydt, illum il-ġurnata parti minn Mönchengladbach. Kont naf li bhala gran mastru tal-Ordni ta' San Ģwann, fl-1797 Ferdinand iddikjara ż-Żejtun belt u semmiegħa Ċittà Beland, b'unur lil ommu. Is-sena l-ohra ġejt Malta, proprju biex inżur iż-Żejtun. Waqt laqgħa li kelli mal-ambaxxatur tal-Ġermanja, Dr

* Lecture mogħti fil-German-Maltese Circle, il-Belt Valletta, fis-6 ta' Ĝunju 1990.
(Test maqlub ghall-Malti minn Carmen Borg, Senior Lecturer fil-Junior College).

Gottfried Pagenstert, hu qalli li f' Malta hemm interessa kbir fl-uniku gran mastru Ģermaniż li kellha l-gżira u li kien ukoll l-ahħar wieħed. Qalli wkoll li l-impressjoni li l-pubbliku għandu ta' dan il-gran mastru hi waħda mimlija kontroversji. L-ambaxxatur talabni ngħaddi lill-pubbliku Malti l-informazzjoni li kelli dwar Hompesch biex b'hekk il-Maltin isiru jafu b'dak li kont sibt dwaru. Illum, għandi għalhekk il-pjaċir naqsam magħkom din l-informazzjoni.

L-aktar ghajnej importanti għar-riċerka storika dwar il-Hompeschijiet hi l-arkivju tal-familja tagħhom f'Jaroslavice u li llum jinsab f'Brno, fil-parti Moravjana tar-Repubblika Čeka. Mort nistudja dawn id-dokumenti diversi drabi, l-aktar reċenti fi Frar ta' din is-sena. Dan l-arkivju huwa ferm voluminuż u jinkludi fost l-oħraejn, aktar minn mitt ittra tal-Gran Mastru Ferdinand lil hu hukk il-kbir Franz Karl.

Franz Karl kien ministru tal-finanzi tal-Bavarja taħt il-Prinċep Elettur Karl Theodor bejn 1-1776 u 1-1779. Dan imbagħad kien safra vittma ta' intrigi tal-Qorti u aktar tard lahaq ministru tad-dukat ta' Juliers-Berg. Hu temm il-karriera tiegħu f'Munich, mill-ġdid bhala ministru tal-finanzi, mill-1798 sa ma miet fl-1800. Franz Karl kien bniedem kolt hafna. Qatta' l-biċċa l-kbira ta' żgħożitu fi Vjenna. Bħal hafna minn shabu, x'aktarx li kellu ghalliem privat Franciż. Dan jispjega għaliex hu kellu hakma perfetta tal-Franciż. Kien jammira l-kultura u s-savoir vivre tal-Franciżi u spiċċa biex lil uliedu edukahom fi Franza, f'dik il-parti li llum hi l-Belgju. Studja dwar il-filosfi tal-illuminizmu Franciż, u kien jikkondividu n-nuqqas ta' twemmin tagħhom. Hu ntebah bin-nuqqasijiet fl-ordni soċjali ta' dak iż-żmien iżda ma kienx jaċċetta r-rivoluzzjoni. Fl-1778, fi Munich flimkien ma' Maximilian von Montgelas tal-Bavarja, ingħaqad ma' dawk li kienu lesti jabolixxu l-privileġgi fewdali tradizzjonali permezz ta' bidla minn fuq, li sseħħi mill-klassi għolja tas-soċjetà.

Issa niġu għall-kwistjoni ta' jekk kienx hemm xi sentiment komuni bejnu u bejn hu Ferdinand għal dawk li huma punti ideologiċi u soċjopolitici. Il-korrispondenza ta' bejn 1-1778 u 1-1800 titfa xi ftit dawl fuq din il-kwistjoni. Jekk xejn, din il-korrispondenza tagħtina stampa čara tal-personalità ta' dan l-ahħar gran mastru. Wara dan iż-żmien kollu, dawn l-ittri u dokumenti mill-arkivju ta' Jaroslavice, li sa ftit żmien ilu ma konniex nafu bihom, issa jagħtuna fatti ġoddha dwar id-destin ta' Hompesch qabel u wara l-miġja tal-Franciżi f'Malta fl-1798.

Ferdinand, bħal ħuh, kien jikteb l-ittri tiegħu kważi dejjem bil-Franċiż. Hu kien jiddettahom lis-segretarju Franċiż tiegħu Abbé Boyer. Għandna wkoll xi ittri li kiteb hu stess. Dawn tal-ahħar huma miktubin bi Franċiż perfett; dan ifisser li hu kien daqstant komdu jikteb bil-Franċiż daqskeemm kien komdu jikteb bil-Ġermaniż, il-lingwa materna tiegħu. Kien fl-1782 li ghall-ewwel darba beda jara jqabbadx segretarju Ġermaniż. Dan mhux minhabba kwistjoni ta' lingwa iżda għax kien tlewwem ma' Abbé Boyer. Minn interpolazzjonijiet li kien jagħmel bil-Ġermaniż, nafu li din il-lingwa kien jafha sew.

Fl-ittri li Ferdinand u ħuh kienu jiktbu lil xulxin wieħed mill-ewwel jinnota certa riżvatezza. It-tnejn jaġħtu importanza kbira għall-konvenzjonijiet aristokratici ta' dak iż-żmien. Hu u Franz Karl regolarmen jindirizzaw lil xulxin bil-forma formalis *vous* u qatt bil-forma aktar intima *tu*. Wara li Ferdinand inhatar gran mastru, ħuh kien sahansitra jindirizzah bhala *Votre Altesse Eminentissime*. Minkejja dawn l-espressjonijiet ta' formalità, wieħed jinduna bl-affezzjoni kbira lejn xulxin: L-ahwa mhux biss isejħu wieħed lill-ieħor ‘habib tiegħi’, iżda wkoll ‘habib gentili tiegħi’. Kien jiktbu dwar saħħithom u dwar bosta problemi personali. Kważi regolarmen, Ferdinand kien jibgħat iselli għan-nisa ta’ hutu li kienu marradin, u kien iġiegħel lil ħuh jiktiblu dwar saħħithom.

Dejjem kienet tinqala' xi okkażjoni għal xiex jiktbu: il-mara ta' ħuh, Antoinetta von Hacke, mietet fl-1778 bl-idropsija. Il-mara ta' ħuh l-ieħor, Maria Theresia von Hoensbroech, kienet tħalli b'għajnejha u spicċat biex għamiet. Ferdinand kien spiss jistaqsi dwar ommu, Isabella née von Bylandt, li issa kienet xjaħet. Lil ommu kien iħobbha ħafna u l-ittri kien jiktibhomha hu stess.

Lil Ferdinand, Malta ma kinitx toħġġbu. Kien iqisha bħala art salvaġġa u kien iħossu bħal wieħed eżiljat ‘bħal bebbuxu lsir f’qoxortu’. Dan il-fatt mhux biss kien qed imarrdu, iżda kien qed ukoll johnoqlu *l-joie de vivre*. Kien iħossu bħal marbut bil-ktajjen ma’ din il-blata, dejjem jittama li għad jitlaq għal dejjem minn din ‘il-gżira kerha fejn ix-Xitwa kienet kiesha u twila u s-Sajf jahraq’, biex jingħaqad mal-familja tiegħu fil-Ġermanja minn fejn spiss kienu jibagħtulu xi biċċa perżut tajba! Kien jimmagħinah f’kariga fil-Qorti Imperjali ta’ Vjenna, li kien ilu ambaxxatur tagħha mill-1775. Kien jaħseb li permezz ta’

kariga bhal din seta' jgħin aktar lin-neputijiet. Ta' min jgħid hawnhekk li minħabba l-kuntatti li kelle hemmhekk, spiss kien jgħaddi xi kelma għan-neputijiet tiegħu biex jiksbilhom xi pjaċir. Madankollu, fejn jidħlu l-flus ma setax ikun ta' ġħajnuna ġħax hu stess dejjem kellel ħafna dejn. L-affezzjoni ta' ħuh, Franz Karl, kienet tant kbira li Ferdinand darba rnexxielu jikkonvinċi iħallaslu d-dejn li kellel mal-bankier Malti Joseph Grimaud. F'dik l-okkażjoni Franz Karl qal 'x'ma nagħmlx biex nġħin lil hija u ħabib li nhobb'. Din il-biċċa kienet ser toħloqlu l-linkwiet ġħax Franz Karl ma setax iħallsu dan id-dejn. Izda d-destin ried li din il-manuvra tispicċċa b'wiċċ il-ġid ġħax ftit wara Joseph Grimaud falla.

Ferdinand kien jagħmel minn kollox biex lil ħbiebu u lil dawk li kien jaf Jonorahom bil-gran kruċ tal-Ordni. Wieħed minn dawn irċevedwh ħuh u martu u flimkien mal-gran kruċ ingħataw dettalji dwar kif dan kellel jintlibes. Anki lil Clemens von Metternich, li aktar tard lahaq president tal-Kamra tal-Lordi tal-Awstrija, u lill-mara tiegħu għen. Fl-1799, sahansitra waqt l-eżilju tiegħu f'Trieste, Ferdinand reġa' ta' gran kruċ, ġalkemm din id-darba b'rizzera fuq approvazzjoni tal-papa. Ferdinand kien fehem kemm kienu vanitużi l-pari tiegħu u kien jaf kemm kien faċċi tirbaħ is-simpatijsa ta' persuna, għal skopijiet personali, permezz tat-tifhir. Issa ha niġu għall-appoġġ li Ferdinand kien jagħti lil tal-familja. Bis-sahħha tiegħu, neputih, li kien twieled fl-1766 u li Ferdinand kien hadu taħt il-patrocju tiegħu, sar kavallier tal-Ordni ta' San Ģwann. Peress li kien il-parrinu tiegħu, tah l-isem ta' Ferdinand, kif kienet id-drawwa fost in-nobbi dak iż-żmien. L-istess ġħamel ma' Ignaz von Hegenberg, li jingħad li kien iben illegittimu ta' ħuh, Franz Karl. Ferdinand kien il-parrinu wkoll ta' dan u, minkejja rezistenza minn bosta naħħat, irnexxielu jdaħħlu fl-Ordni. Ignaz dan tant kien jaħfulu lil zижu li sahansitra fl-1798 eżilja ruhu miegħu f'Trieste.

Fl-1794 t-tifla ta' ħuh, Louise, iġġennet wara Louis Klein, general tal-armata rivoluzzjonarja Franciża. Kellha 21 sena meta ltaqgħet miegħu għall-ewwel darba. F'ittri naqraw li missierha, Franz Karl, ipprova jifthilha ghajnejha dwar din ir-relazzjoni bit-tama li jikkonvinċiha biex titilqu. Louise kienet tghix fil-kastell ta' missierha f'Bollheim fid-dukat ta' Juliers, illum distrett ta' Euskirchen, meta l-Franciża invadew il-pajjiż. Kien hawnhekk li Klein x'aktarx isseduċiha. Louise kienet iż-żomm djarju li fihi kitbet dwar din l-imħabba kbira. Hi għiet edukata

f'Liege, illum fil-Belġju, u bħal missierha u zijuha kienet midhla sew tal-kultura Franciża. Hasbet li r-rivoluzzjoni Franciża kienet ser teħlisha mill-irbit tal-konvenzjonijiet soċjali u mill-kontroll li kellhom fuqha l-familja tagħha. Iżda din kienet illuzjoni u ddispjačiha ferm wara. Kienet kważi ser tispicċa hażin minħabba l-kunflitt li kellha bejn il-kuntentezza personali u l-konvenzjonijiet aristokratiċi li missierha u zijuha tant kienu jemmu bihom. Kienet konvinta li Klein kien ser jiżżewwiġħa u ma ntebħitx li dan kien qed jidhaq biha. Is-sitwazzjoni baqgħet sejra ghall-agħar u missierha, li ma kienx japprova din ir-relazzjoni, meta ra li bil-kelma t-tajba ma wasal imkien beda juža l-awtorità tieghu ta' missier biex iżegħelha titilqu. F'ittra tal-1796, Louise daret lejn zijuha Ferdinand għal parir. Dan ipprova jagħdirha iżda ma deherx li seta' jkun hemm soluzzjoni għall-kunflitt ta' bejħha u bejn missierha. Ferdinand kiteb lil ħuh fejn qallu li biex tirreżisti għat-tentazzjoni tal-imħabba Louise trid tkun ‘demonju tal-virtù’. Hu rrakkomandalu jibgħatha għal xi xħur għand il-qrabha jew għand is-sorijiet biex forsi tal-jenja rasha. Peress li Ferdinand kien ’il bogħod minnhom, ma setax japprezza bizzejjed is-serjetà ta’ dak li kien għaddej u ma fehimx li għal Louise ir-relazzjoni ma’ Klein kienet waħda serja. Ferdinand kien jaf li Louise kienet sensittiva iżda kien jaf ukoll li kellha karattru sod u kienet tasal għal kollox. Ferdinand fehem għaliex ħuh kien qed jeħodha daqshekk bi kbira; mhux tant minħabba r-relazzjoni ta’ Louise ma’ Klein iżda minħabba li ma obditux u b’hekk laqtitlu l-vanitā. Louise kienet tassew thobbu lil Klein u ma riditx tinfried minnu. Huwa kommoventi l-mod li bih Ferdinand ipprova jikkonsla lil ħuh u kif talbu biex ma jiddisprezzax lil bintu. Kompli jgħidlu li ma kienet teżisti ebda mara fid-dinja bil-kwalitajiet li kien qed jesigi minn Louise. Hawnhekk Franz Karl wieġbu mingħajr tlaqliq u qallu li waqt li, bħala bniedem politiku fis-servizz tal-prinċep palatin, kien jevita li jinvolvi ruhu fil-politika Awstrijaka, Franciża, u Prussjana, fil-każza ta’ bintu, il-ħila politika tradizzjonalista li kellu, fejn jidħlu n-nisa, ma serviet għal xejn. Fl-1797, l-inkwiet ta’ bejn Louise u missierha tant kiber li Ferdinand, li sadattant kien lahaq gran mastru, kiteb lil ħuh fejn irrakkomandalu l-moderazzjoni u hegġu biex ma jagħlaqx lil bintu f’kunvent tas-sorijiet. M’hemm l-ebda dubju li Ferdinand kien jirrispettaha hafna lil Louise. X’aktarx li kien iltaqa’ magħha

personalment ghax spiss kien jibgħat iselli ġħaliha u ta' sikkit kienu jiktbu lil xulxin. Ma nafux, madankollu, jekk kienx iltaqa' magħha ghall-ewwel darba matul iż-żewġ vjaġġi li għamel fil-Ġermanja fl-1781/82 u fl-1795/96.

Għandna iktar informazzjoni dwar l-ewwel vjaġġ milli dwar it-tieni wieħed. Kmieni f'Mejju tal-1780, Ferdinand, b'eċitament kbir, ġabbar lil tal-familja li kien ser jingħata permess jieħu vaganza biex iż-żurhom. Telaq minn Malta u f'Ġunju tal-1781 wasal Ĝenova kollu ferhan speċjalment minħabba li ma kienx ġħad hemm bahar jaqsam bejn u bejn qrabatu. Għadda minn Turin, Lyon, u Strasburgu sa ma fl-ahhar wasal fil-kastell ta' Bollheim fejn kien twieled 36 sena qabel. Ximindaqqiet kien iħobb ikun sarkastiku: darba minnhom, pereżempju, ikkummenta dwar il-Kmandant Jorel ta' Sassejha fejn qal li dan kien qisu wieħed li ma jmut qatt ġħax kien irnexxielu jissupera diversi attakki ta' puplesija. Darba oħra ħuh, Franz Karl, kitiblu dwar Madame Hegnenberg li kienet meqjusa bhala l-isbah mara ta' Munich. Minħabba r-rabtiet mill-qrib li din kellha ma' Franz Karl, din talbitu jara jikkonvinċix lil Ferdinand jagħmel lil binha kavallier tal-Ordni. Ferdinand wieġbu li r-regoli tal-Ordni kellhom jiġu osservati bir-reqqa anke jekk Madame Hegnenberg kienet isbah minn Venere nfisħha. Iben Madame Hegnenberg hu l-istess wieħed li Ferdinand kien spicċa biex daħħal fl-Ordni minkejja rezistenza minn bosta naħat.

Ferdinand kien kuntent ħafna l-Ġermanja u sabha diffiċli meta wasal biex jitlaq. Fit-30 ta' Ottubru tal-1782, wara sena u nofs hemmhekk, telaq għal Venezja u minn hemm dritt lejn Malta.

Ferdinand reġa' lura l-Ġermanja fl-1795/96 u din id-darba qagħad f'Munster, x'aktarx ma' ħuh Karl Arnold li kien kanonku t'hemmhekk.

Ferdinand u Franz Karl kienu l-aktar jixbħu lil xulxin f'żewġ affarijiet: is-sens ta' unur li kien faċilment jiġi ferut, u l-ambizzjoni kbira li kellhom. Louise kienet tirreferi għal din il-karatteristika tal-ahhar bhala l-karatteristika ewlenija tal-familja Hompesch. Fl-1778/79 il-Gran Mastru de Rohan u Ferdinand, li dak iż-żmien kien *chargé d'affaires* tal-imperatriċi Ġermaniża, tlewwmu ġħax de Rohan ried jinkorpora l-prijorat tal-Polonja mal-lingwa tal-Ġermanja u Ferdinand kien kontrih dan. Tlewwmu wkoll dwar żewġ hatriet fil-lingwa tal-Ġermanja. Minħabba dan l-inkwiet, is-segretarju ta' Ferdinand, Abbé Boyer, ġie

arrestat. Dan il-fatt Ferdinand mhux biss qiesu bhala konfront dirett lejn l-imperatriċi tieghu iżda wkoll insult personali. Wara ġafna battibekki u dikjarazzjonijiet, spiċċa biex ha r-raġun Ferdinand u l-persuna li kienet arrestat lil Boyer kellha titolbu pubblikament skuża u sahansitra twasslu fid-dar ta' Hompesch fil-karozzella tal-*Kap Cambellan*. Barra minn hekk, il-gran mastru kellu wkoll jistieden ghall-pranzu lil Hompesch u lil Boyer fir-residenza tas-sajf tieghu.

Għad illi Ferdinand digħà kellu bosta titli u unuri, hu xorta wahda għamel minn kollox biex jilhaq gran mastru. In-nies kienu jħobbu għax kien jagħti rigali u jwieghed favuri. Kien inħabb ukoll mal-predeċessur tieghu u dan spiċċa biex irrakkomandah bhala s-suċċessur tieghu. Meta Ferdinand laħaq gran mastru, il-familja Hompesch dan qisitu bhala konsolidament tal-unur ta' isimhom u l-inkurunament tal-aqwa aspettattivi tagħhom. Hassewhom tassegħ kburin u onorati dwar dan. Kienu ġafna li ferħulhom għal din il-ħatra hekk importanti ta' wieħed mill-familja tagħhom. Ma setgħux jaħbu l-kuntentizza tagħhom għall-fatt li ħuhom iż-żgħir, l-iċčen fil-gerarkija, kien sar sovran. Iżda nafu minn ittra li l-Balliju Haefelin, isqof titulari ta' Chersonese, kiteb lil Franz Karl, li dak li wassal ghall-elezzjoni unanima bla mistennija ta' Ferdinand bhala gran mastru ma kienx ħlief in-nuqqas ta' qbil bejn il-lingwi u minħabba r-rabtiet mill-qrib li Ferdinand kien irnexxielu jibni bejn il-lingwa Ġermaniżu u dik Bavariża. L-influwenza kbira li kien hemm narawha espressa fil-messaġġ ta' ringrażżjament tal-prinċep elettur tal-Bavarja: ‘Qiegħed hawnhekk niddikjara s-sodisfazzjon kbir tieghi ghall-kontribut li taw iċ-ċittadini tal-Bavarja f'din il-proċedura lodevoli, li huma wettqu biex jobdu x-xewqat tieghi.’

Fil-korrispondenza ta' Ferdinand wieħed jinnota l-bidu ta' kritika ghall-proċessi soċjali u politici fl-Ewropa u f'Malta. Pereżempju hu ma setax jifhem l-aġir tar-Regina Franciża Marie Antoinette, ghalkemm kellu stima kbira lejn il-Hapsburgs. Hu kkundanna l-anarkija li kienet qed isseħħ fi Franza rivoluzzjonarja fejn deher li n-nies kienu qed jieħdu pjaċir joqtlu lill-prinċipijiet tagħhom. Kiteb ukoll dwar kif ir-Russja ppruvat tieħu pussess ta' Malta. Nistgħu noblsru li, bħal ħuh kien jaqsam il-fehma tal-filosfu Franciż Voltaire jiġifieri li t-Tramuntana, f'dan il-każž ir-Russja, kienet ser taħkem l-Ewropa tan-Nofsinhar.

Litografija tal-1820 maghmula f'Parigi li turi lil Ferdinand von Hompesch u li ffit li xejn konna nafu biha

Inċiżjoni tal-1802 li turi ġu l-Gran Mastru Hompesch, Franz Karl

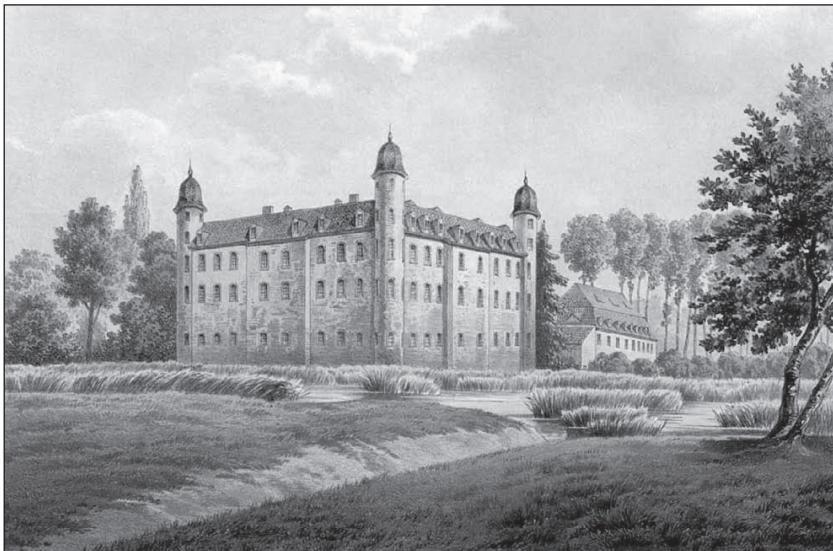

Il-kastell ta' Jaroslavice fejn kien jinżamm l-arkivju tal-familja Hompesch

Nafu żgur li sabha diffiċeli biex jifhem għaliex kien hemm daqstant nuqqas ta' unjoni interna fl-Istat tal-Kavallieri li bir-raġun kien isejjahlu 'r-repubblika ċkejkna tagħna'. B'dan ried jghid li l-gran mastru ma kienx ħlief sovran elett, li kien jiddepedi mir-rieda tajba ta' kull lingwa. Kien jaf li r-raġuni ewlenija għala l-Ordni setgħet tibqa' tirrenja f'Malta kienet il-fatt li l-pajjiżi l-kbar kienu ghassha ta' xulxin u li ħadd ma jagħmel tiegħu din il-gżira li kienet strategikament daqshekk importanti. Hu ma tax importanza militari kbira lill-flotta Maltija għax kien jaf li ma kienx għad hemm bżonnhom il-bastimenti ta' skorta fil-Lvant tal-Mediterran, l-hekk imsejha karavani. Għal Ferdinand l-ghan politiku tal-Ordni li żżomm lura t-Torok kien haġa tal-imghoddi, għalkemm kien jiddispjaċiħ dwar dan. Fl-ittri tiegħu ma tezistix kritika fundamentali bħal dik ta' hu fir-rigward tad-drittijiet fewdali. Iżda bħal hu, kien iqis lill-qassisin u lill-patrijiet bhala xewwiexa ta' konfoffi malimmi. Forsi wkoll kien jaqbel ma' hu li r-Rivoluzzjoni kienet frott il-filosofija tal-Illuminiżmu. Kuntrarju għal hu, kien jemmen f'Alla u meta l-Kżar Pawlu I akkużah li kien kodard meta ħalla l-gżira, hu kiteb hekk: 'Nafda lili nnifsi f'iddejn Alla u fil-Providenza Tieghu biex il-verità titla' f'wiċċi l-ilma.' F'ittra oħra jitlob lil Alla jaġħtihs is-sabar jiġiporti l-ugħiġ li kelleu jgħarrab. Fuq nota aktar ġafna jingħad li fl-1799 Ferdinand ta lin-neputi Wilhelm il-ġisem ta' San Martial li kien ha miegħu bil-moħbi minn Malta.

Ferdinand ma tax biżżejjed importanza lill-perikli li kienu qed ifeġġu fi Franza. Sa Novembru tal-1797 hu kelleu moħħu mistrieh li kien ha l-miżuri kollha biex jevita l-inkwiet politiku. Aktar tard, f'Diċembru tal-1798, meta kien eżiljat f'Trieste hu rrapperta dwar certi dettalji. Fost dawn insibu li ma kienx ċeda għall-insubordinazzjoni tal-kaptan tal-galeri, il-kavallier Puerini. Naqraw ukoll li kien tefā' l-habs lill-individwi suspettati u li kien iddixxiplina lill-persuni hatja. F'dan il-perjodu, hu hallas għal xi tiswijiet li saru lill-fortifikazzjonijiet.

Għalkemm l-informazzjoni kienet tasal tard, Ferdinand kien jaf minn diversi sorsi li l-Franċiżi setgħu jattakkaw Malta f'kull hin. Meta fi Frar tal-1798 flotta Franċiża taht il-kmand tal-Ammiral Brueys, fi triqitha lejn Korfu, tfaċċat 'il barra minn Malta, Ferdinand ma tahiex permess tidħol fil-port. Hu fakkar fit-Trattat ta' Utrecht tal-1789 li kien jghid li f'Malta ma kienx permess jidħlu fil-port aktar minn erba' bastimenti

Il-kastell ta' Bollheim fejn twieled u ghex sa ma kellu tmax-il sena
Ferdinand von Hompesch

Il-kastell ta' Rheydt fejn kienet tghix omm Ferdinand von Hompesch
meta kienet għadha xebba

tal-gwerra tal-istess nazzjon f'daqqa. Il-bastimenti tal-gwerra Franciżi baqgħu ankrati għal tmint ijiem barra l-belt Valletta. Bastiment wieħed thallha jidhol fil-port biex isirulu xi tiswijiet. Forsi wieħed hawnhekk jista' jassumi li għal Ferdinand il-periklu kien ghadda.

Nistgħu nissoponu wkoll li Ferdinand, bhal ħuh f'Munich, kien jemmen li rivoluzzjoni interna biss setghet tkun ta' periklu għalihi, u li b'hekk minhabba li kien ġie elett gran mastru b'mod unanimu, ma kellux ghalfejn jinkwieta. Haseb ukoll li l-Poteri l-Kbar ma kinux ser jippermettu li l-Franciżi jinżlu Malta. Ferdinand hawnhekk kien qed jittama fil-protezzjoni tal-Ingliżi u kiteb lil neputih Karl li kien brigadier fis-servizz Britanniku biex jagħmlha ta' medjatur. Wara l-kapitulazzjoni ta' Malta, neputih Ferdinand, li kien kmandant tal-Gzira ta' Wight, f'memorandum li kiteb jghid li: 'L-Ingilterra kienet qed tikkunsidrah dan' iż-żda jkompli jikteb li 'ftit wara Bonaparte ha Malta!' F'memorandum tal-1804, hemm aktar spjegazzjonijiet li jiskużaw id-deċiżjonijiet političi ta' Ferdinand. Jingħad li sa mill-1775 kien digà qed jinhass l-ispirtu rivoluzzjonarju f' Malta speċjalment meta l-qassisin irvella kontra l-Ordni. Ferdinand kien ha parti fil-proċess tagħhom. Il-memorandu jghid li fl-1792 il-Franciżi digħi kienet ppjanaw li jokkupaw Malta. Billi kellu taht idejh id-difiza, Ferdinand insista ripetutament li jiissahħu l-fortifikazzjonijiet. Ghalkemm ma tawx kasu, hu daħħal f'dejn personali biex isahħaħ il-fortifikazzjonijiet ta' madwar il-kosta. Sitt xħur qabel ma sar gran mastru, l-ghadd ta' suldati kien naqas b'nofs. Bħala ambaxxatur imperjali hu kien jipprotesta dwar dan, iż-żda kien kollu ta' xejn. Hekk kif sar gran mastru, talab lil Spanja, lir-Russja, u lill-Qorti Imperjali ta' Vjenna jaġtuhu flus għad-difiza ta' Malta. Spanja tat xi flus, iż-żda l-200,000 rublu mir-Russja waslu meta Bonaparte kien digħi ha l-għażira u Ferdinand reġa' bagħathom lura. Il-memorandum ikompli jghid li kien seħħ sabutaggħi kbir għax meta Ferdinand ta' l-ordni biex jiddefendu lil Malta l-povryli użat fl-armi tan-nar ma bediex jieħu minħabba li kien ġie mħallat bi trab tal-faham u l-balal ta' maġenb il-kanuni ma kinux id-daqs tajjeb. Dan ġie kkonfermat ukoll minn sorsi oħrajn.

Jista' jkun hemm xi esaġerazzjonijiet f'dan il-memorandu, iż-żda m'hemm l-ebda dubju dwar it-tradiment ta' certi kavallieri Franciżi u Spanjoli u l-kodardja ta' xi suldati li suppost kienet qed jiddefendu

l-fortifikazzjonijiet. F'Ottubru tal-1798 Wilhelm, neputi ieħor tal-gran mastru, iddeksriva bħala ‘mustarda li tīgi servuta wara l-pranzu’ kwalunkwe kunsiderazzjoni li tiskuża lil zижuh. B'dan ried jgħid li wara kulhadd gharef. Skont dan id-diplomatiku ta’ esperjenza kbira, zижuh kien għamel ħafna żbalji, fosthom li flok ma telaq minn Malta, kien imissu halliehom jarrestawh. Anki wara l-wasla f'Trieste, kien imissu pprova jerġa’ jieħu l-gżira u mhux jirrikorri għal Vjenna u San Petroburgu. Jekk ma setax jevita li jabdika, kien imissu għamel kundizzjonijiet. Izda dan ukoll kien ‘mustarda li tīgi servuta wara l-pranzu’. Ta’ min ifakkar li Ferdinand ma kienx iffirma d-dokument ta’ kapitulazzjoni, l-hekk imsejha Konvenzjoni, ghax kien jemmen li b’hekk kienet għadha fis-seħħi is-sovranità tal-Ordni fuq Malta. Fit-18 ta’ Ĝunju tal-1798, skont l-ordni ta’ Napuljun, hu halla Malta fuq bastiment merkantili Awstrijak. Wara vjaġġ ta’ 39 jum wasal Trieste. Fl-ewwel ittra li Ferdinand irċieva f’Awwissu minn Munich, mingħand Franz Karl, dan kitiblu dwar dak li kienu qed jgħidu n-nies fil-Qorti Bavarija rigward l-azzjonijiet tal-gran mastru. L-aktar kritika ġarxa ssuġġeriet li jmissu qata’ barra xi tužżana rjus qabel ma Napuljun niżel l-art. Permezz ta’ hekk kien iżid aktar id-dixxiplina. Izda Ferdinand qatt ma kien lest jagħmel dan. Fit-8 ta’ Settembru tal-1798, Franz Karl irrapporta li l-Qorti ta’ Vjenna ġġustifikat l-azzjoni ta’ Ferdinand. Meta fl-1798 Ferdinand halla Malta u mar Trieste, kiteb lil ħuh fejn qallu li ma kellux triq ohra ħlief li jċedi għall-vjolenza li kienet qed isseħħi u għall-komplott li kien hemm kontrih. Franz Karl irrimarka: ‘kolloxx hu mitluf ... ħlief l-unur’. Kompla jgħid li kien qed jagħmel minn kolloxx biex isalva l-unur tal-familja Hompesch. Xahar wara, hu fassal pjan dwar kif Ferdinand kelli jiaproċedi. Kelli jirrikorri ghall-Kżar Russu biex dan ixandar pubblikament it-tradiment li kien seħħi u mbagħad il-Kunsill Ġholi ta’ Trieste jiġġustizzja lit-tradituri, jitneħħew mill-kariga l-persuni suspettati, u wara hu kelli jirritorna Malta. F’ghajnejn Franz Karl, ħuh kien għadu gran mastru. Izda kmieni f'Settembru, il-Kżar Pawlu I kien digħi ppreżenta l-każ quddiem il-membri tal-Ordni fejn akkuża lil Ferdinand li kien ċeda b'mod diżonorevoli u li hu kien għamel hekk biex jikseb vantaggi personali għalihi u għal dawk ta’ madwaru. Ferdinand, bir-raġun, ma aċċettahomx dawn l-akkuži. Pawlu I ftit li xejn ta kas ta’ dan għażiex fis-7 ta’ Novembru pproklama lilu nnifsu

gran mastru. Ferdinand hass ruhu offiż hafna minħabba kitba li dehret tal-Balliji Loras u Tigné fejn akkużawh b'nuqqas ta' ħila u kodardja. Ta' min isemmi li waqt li kien qed imut, Tigné ddikjara li ma kellu xejn x'jaqsam ma' dak il-fuljett fahxi.

Sa Diċembru tal-1798, Ferdinand kien għadu qed jaħseb li jinghaqad ma' xi kavallieri u jerġa' lura lejn Malta. Kien qed jittama li jkollu l-ghajnejn ta' dawk il-Maltin li kienu għadhom jirrispettaww. Iżda x'aktarx tard f'Settembru tal-1798 nghatnat l-ahħbar li l-Awstrija kienet bieghdet lilha nfisha minn Ferdinand. Għal ragunijiet ta' politika barranija, l-Awstrija qablet li tpoġġi lill-Ordni taħt il-protezzjoni diretta tar-Russja. Għalhekk kienet xewqa fiergħa li Ferdinand jerġa' lura Malta. F'Diċembru tal-1798 Franz Karl kiteb lill-Ministru tal-Affarijiet Barranin Awstrijak Thugut fejn qallu li ma kinitx idea tajba li l-Ordni tkun tiddependi fuq monarka potenti. Dawn l-isforzi ma swew għal-xejn ghax l-istess bħall-isforzi l-oħra li kien għamel, hadd ma ta kasu. Kien ukoll ipprova jkellem lill-Baruni Buehler li kien l-ambaxxatur Russu f'Munich, biex jara jekk setax b'xi mod jgħin lil ħuh.

Nafu minn dokumenti li wlied Franz Karl, saħansitra ħamsin sena wara l-mewt ta' Ferdinand, ippruvaw jiksbu l-kumplament tal-kumpens li kellu jieħu zижhom mingħand il-gvern Franciż. Nafu li Ferdinand ingħata 100,000 frank qabel ma halla Malta bħala kumpens għall-beni li ħalla warajh. Jista' jkun li, għal xi xħur bejn l-1804 u l-1805, hu kien irċieva xi ħlasijiet bħala parti minn pensjoni annwali. Għal dawn il-ħlasijiet, madankollu, ma teżisti ebda rċevuta. Skont memorandum tal-1853 Ferdinand, fl-1804 kien kiteb personalment lil Napuljun. Napuljun ma kkunsidrax lil Ferdinand bħala ġeneral ta' xi ħila kbira, madankollu ddeskrivih bħala raġel onest u ma riedx iħallih ibati. Għalhekk hu allokalu 300,000 frank li tniżżlu fir-Reġistru tad-Dejn Nazzjonali.

Fl-ahħar nett nixtieq ngħid xi haġa dwar jekk huwiex xieraq li wieħed sarkastikament isejjah lil Ferdinand ‘kollox barra kavallier qalbieni’, kif kienu qed isejhulu xi whud. Ferdinand kien bniedem għaqli. Kif għidt qabel, kien jaf li l-gran mastru kien jiddependi ħafna fuq il-lealtà tal-lingwi u tal-kavallieri tagħhom. Jekk dawn abbandunawh, hu ma kellux saħħa aktar. Hu ċeda l-armi lil Napuljun għax irrealizza li ħafna mill-kavallieri kienu ttradewh. Il-jum qabel ma l-Franciżi niżlu Malta, kien saħansitra lest jimxi mill-belt Valletta sal-Furjana biex juri lin-nies

li kien għadu fosthom. Iżda l-Kunsill u l-kavallieri li kienu leali lejh ma ġallewhx jagħmel dan għax beżgħu li jweġġgħuh jew sahansitra joqtluh. Dan jurina li Ferdinand ma kienx nieqes mill-kuraġġ. Lanqas ma kellu l-appoġġ tal-poplu. Żewġ deputati Maltin waslu biex qalulu li ma kinux bihsiebhom jiġgiellu kontra l-Franciżi. Minn dokumenti nafu żgur li fl-1798 hu kien taht pressjoni kbira u m'gharafx bizżejjed il-periklu tal-Franciżi, tal-kollaboraturi u tal-ispippi li kien hemm iħufu. Iżda l-agħir tiegħu wara li telaq minn Malta lanqas ma hu wieħed li jistħoqq it-tifhir. Madankollu, Ferdinand hu l-inqas wieħed li jaħti ghall-waqħha tal-Ordni f'Malta. It-tħajnejja ta' kodard ma kinitx ħlief arma politika tar-Russja. X'naghħmlu allura, nilliberaw? Mhux ghalkollox. Fl-1799, il-perjodiku *Europäische Annalen* (Annali Ewropej) kiteb hekk: ‘L-iżball tiegħu kien li aċċetta l-kariga ta’ gran mastru fi żminijiet meta ma kellux. Jekk il-lingwa Ġermaniża sa dak il-punt ma rnexxilhiex tlaħhaq gran mastru minn fost il-kavallieri tagħha, kien ikun ilha aħjar li kieku rrinunżjat ghall-unur trist li tikkommemora l-isfaxxar tal-Ordni bil-ħatra tal-ewwel gran mastru Ġermaniż.’ L-ambizzjoni, li kienet waħda mill-karatteristiċi ewlenin tal-familja Hompesch, irnexxielha ddahħħal lil wieħed minnhom f'nassa li minnha ma setax johrog!